

පරිසර රක්‍ෂායනය

වායුගෝලයේ සංයුතිය

මුහුදු මට්ටමේ දී, දූෂණය නොවූ වියළි වාතයේ ප්‍රධාන සංඝටකවල සංයුතිය පහත පරිදි වේ.

සංඝටකය	පරිමාව අනුව ප්‍රතිශතය %
N_2	78.08
O_2	20.99
Ar	0.94
CO_2	0.03

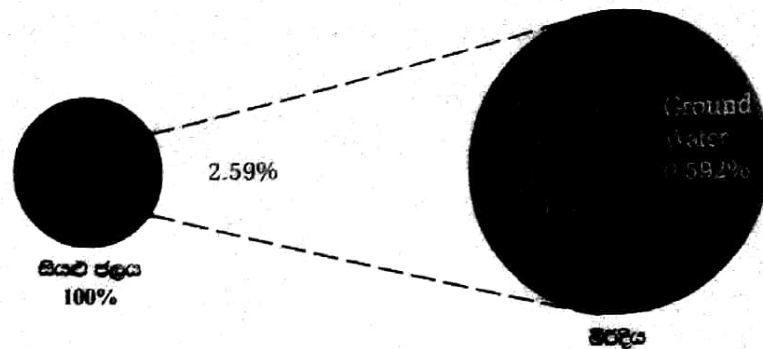
- මේ හැර, කුඩා ප්‍රමාණවලින් Ne, He, CH_4 , Kr, H_2 , N_2O වායු ද කුඩා විචල්‍ය ප්‍රමාණවලින් NH_3 , SO_2 , CO, NO_2 , O_3 , H_2S වැනි දූෂක ද ඇත. සියයට හතරක් පමණ ඇති ජල වාෂ්ප, ඒකාකාරව ව්‍යාප්ත වී නොමැති අතර, සාගර හා විශාල ජලාශ ආසන්නයේ ඉහළ සාන්ද්‍රණයකින් පවතී.
- $N \equiv N$ මේ ඛන්ඩනයේ ප්‍රබලතාව හේතුවෙන් N_2 අණුවල ලැබෙන ස්ථායීතාව කරණකොට, වායුගෝලයේ නයිට්‍රජන් ප්‍රතිශතය ඉහළ වේ. ඔක්සිජන්, නයිට්‍රජන්වලට වඩා ප්‍රතික්‍රියාශීලී ය. එබැවින් වායුගෝලයේ O_2 ප්‍රමාණය, N_2 ප්‍රමාණයට වඩා අඩු ය.
- ඔක්සිජන් පැවැත්ම මගින් වායුගෝලය සක්‍රීය කෙරෙන අතර පෘථිවිය මත ජීවයේ පැවැත්ම තහවුරු කෙරේ.
- CO_2 සහ H_2O ප්‍රත්‍යාසංශ්ලේෂණ ක්‍රියාවලියේ මූලික සංඝටක වේ.

උත්තතාංශය අනුව වායුගෝලයේ උෂ්ණත්වය, මවුලික ස්කන්ධය හා පීඩනය විචල්‍යය වීම.

- උත්තතාංශය වැඩි වන විට ස්කන්ධය අඩුවන අතර ඒ අනුව පීඩනය ද අඩු වේ. එහෙත් උෂ්ණත්වය අපවර්තනවලට භාජනය වේ. මෙම තාප අපවර්තන පදනම් කර ගනිමින් වායු ගෝලය ස්තර කිහිපයකට බෙදනු ලැබේ. පෘථිවියට ආසන්නතම ස්තරය පරිවර්තීය ගෝලය (Troposphere) වශයෙන් ද, ඊට ඉහළින් පිහිටි ස්තරය ස්තර ගෝලය (Stratosphere) වශයෙන් ද හැඳින්වේ.

ජලාශ්‍රෝණය සංයුතිය

- පෘථිවි පෘෂ්ඨයෙන් 70% ක් ජලයෙන් ආවරණය වේ. ලොව ඇති ජලයෙන් මිරිදිය ඉතා කුඩා ප්‍රමාණයක් (2.6%) පමණි. ජලයෙන් වැඩි ප්‍රමාණයක් (97.4%) ඇත්තේ සාගරවලය. මිරිදියෙන් වැඩි මනත් සරිය (76%) පවතින්නේ මුදුණු ඇසිස් ලෙස ග්ලැසියරවල හා ධ්‍රැවාර්ක්ෂණ අසිස් වැස්ම ලෙස ය. මිනිසාගේ පරිභෝජනය සඳහා ලබා ගත හැක්කේ ඉන් ඉතා සුළු කොටසක් (0.01%) පමණි.

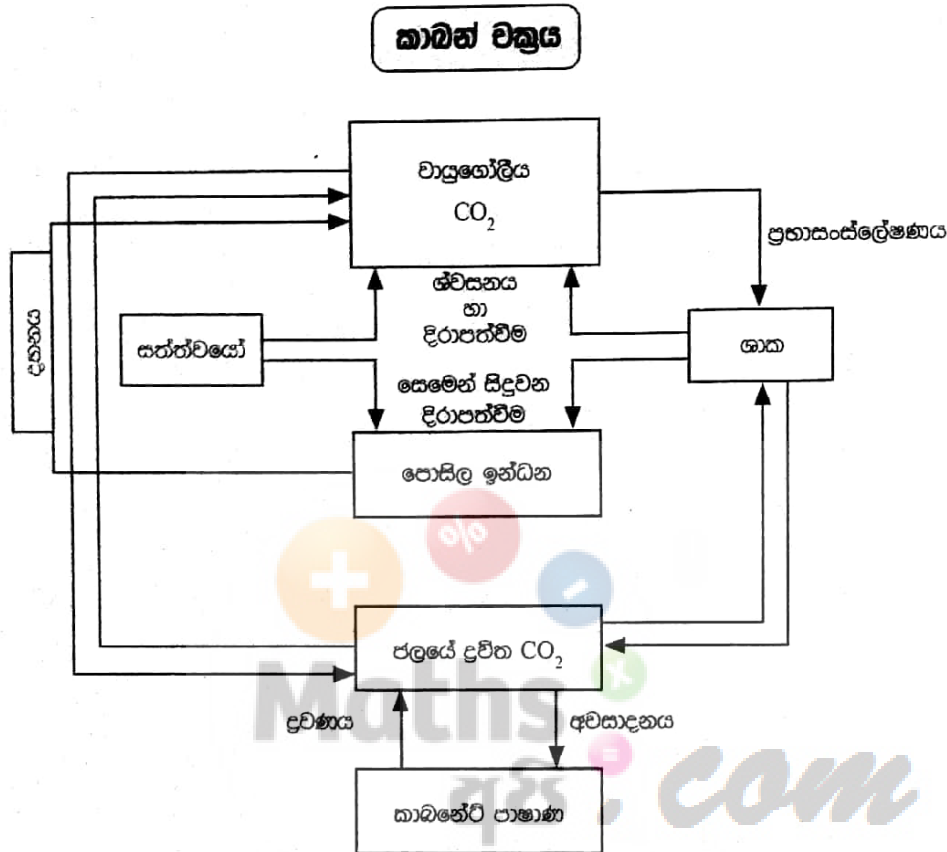
පෘථිවියේ ජල සංයුතිය හා මිරිදියෙහි ව්‍යාප්තිය

පෘථිවි කැබොනේට් සංයුතිය

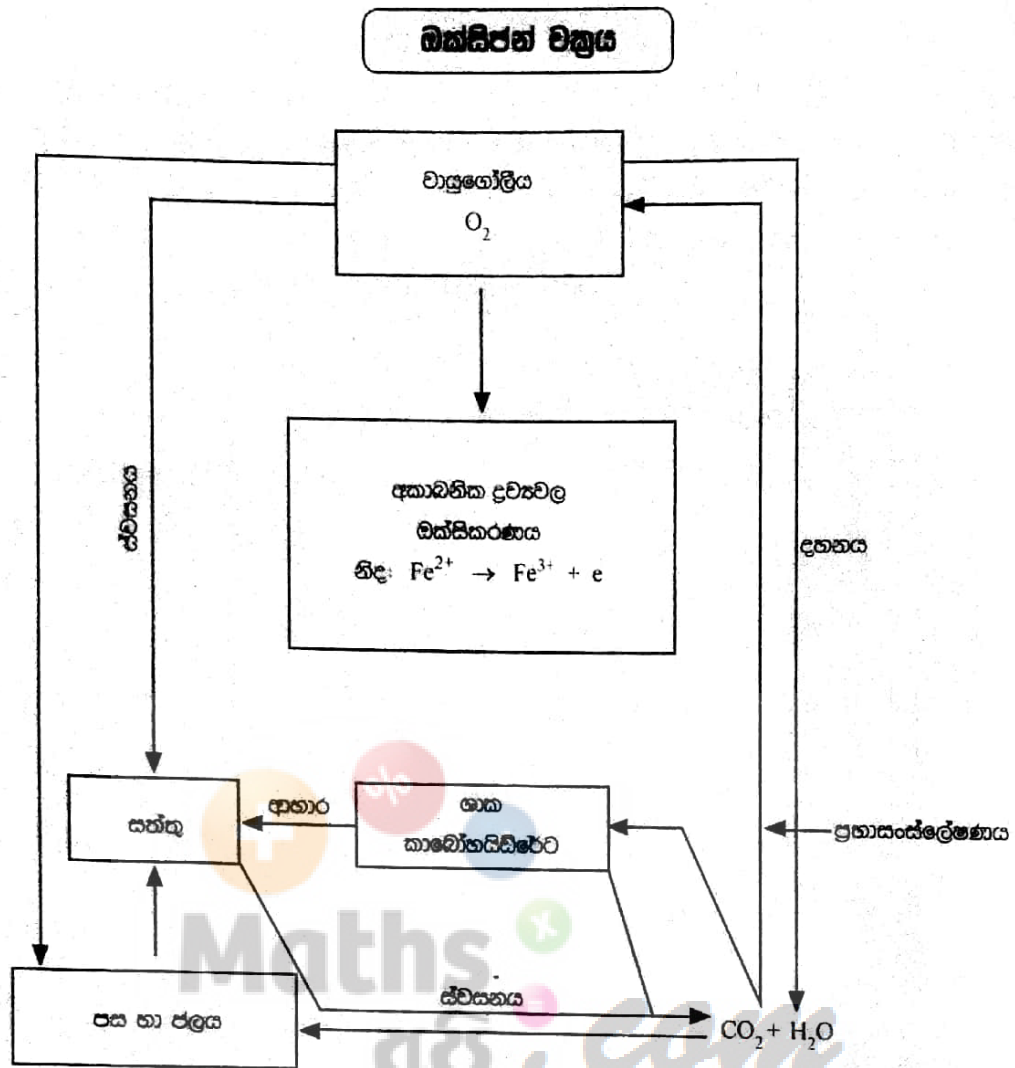
මූලද්‍රව්‍යය	පෘථිවි කැබොනේට් ප්‍රතිශතය සංයුතිය	කම්පන පෘථිවියේ ප්‍රතිශතය සංයුතිය
ඔක්සිජන් (O)	46.71	29.3
සිලිකන් (Si)	27.60	14.9
ඇලුමිනියම් (Al)	8.07	2.4
ආයන් (Fe)	5.05	36.9
කැල්සියම් (Ca)	3.65	3.0
සෝඩියම් (Na)	2.75	0.6
පොටෑසියම් (K)	2.58	-
මැග්නීසියම් (Mg)	2.08	7.4
වෙනත්	1.14	1.0

ප්‍රධාන වක්‍ර

රසායන ද්‍රව්‍ය ලක්වන විපර්යාස, ජීවීන් ස්තරවල ඒවායේ සුලබතාව, ඒවායෙන් ඇති විය හැකි පාරිසරික බලපෑම්, පරිසර දූෂණය සම්බන්ධ ගැටළු පාලනය කිරීම වැනි කරුණු අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා රසායනික වක්‍ර පිළිබඳ ඥානම ඉතා වැදගත් වේ.

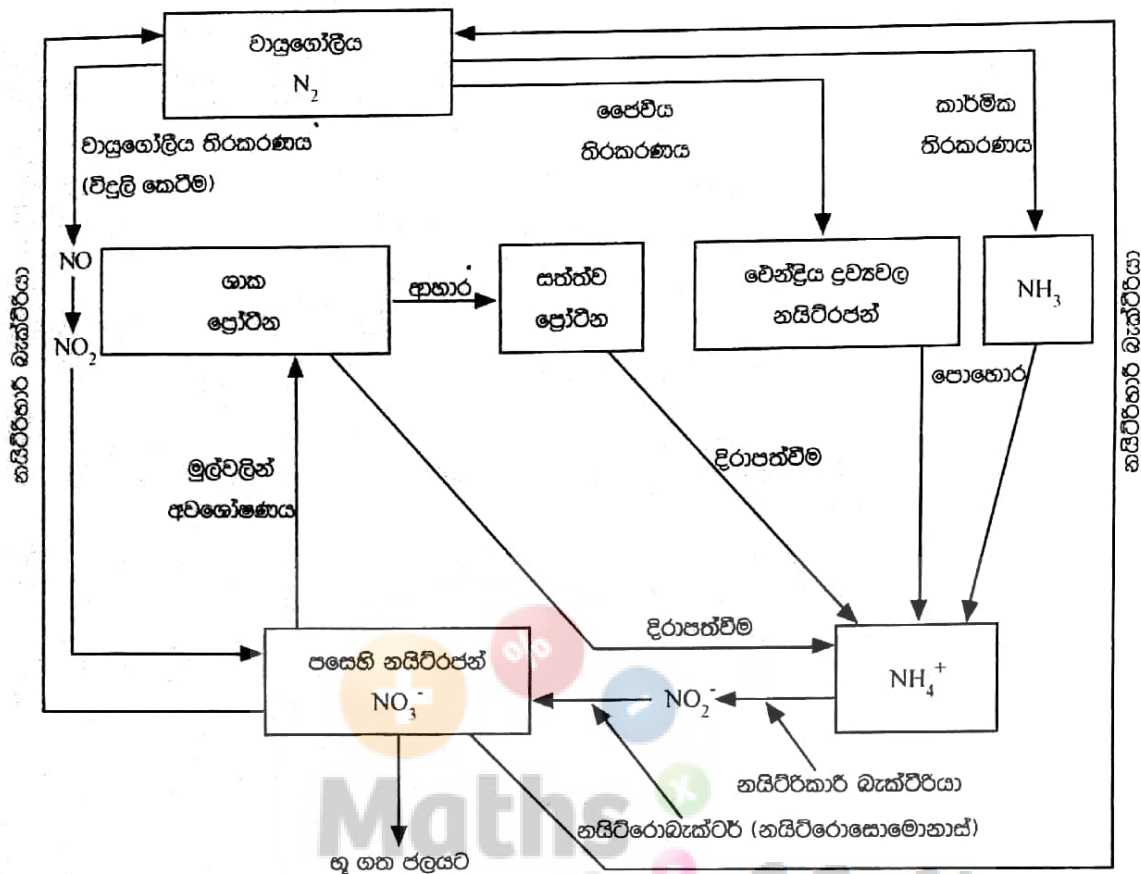

- පරිසර පද්ධතියක කාබන් තීරකරණ වක්‍රයක් ක්‍රමය ප්‍රකාසංස්ලේෂණය යි.
- ශාක භක්ෂකයෝ ශාක ආහාරයට ගැනීමෙන්, තම කාබන් සපයා ගනිති. මාංශ භක්ෂකයෝ වෙනත් සතුන් ආහාරයට ගැනීමෙන් ද, සර්ව භක්ෂකයෝ ශාක හා සතුන් ආහාරයට ගැනීමෙන් ද, ස්වකීය කාබන් ලබා ගනිති.
- වියෝජනයෙන්, කාබන් ලබා ගන්නේ මිය ගිය ජීවීන් ජීරණය කිරීමෙනි. මළ ජීවීන් ආහාර කර ගැනීම මෘතෝපජීවී පෝෂණය යි.
- සියලු ජීවීන්ගේ ශ්වසනයේ දී කාබන් ඩයොක්සයිඩ් ලෙස, කාබන්, වාතයට මුදා හරිති.
- වියෝජනයන් නොමැති තත්වී ශාක හා සතුන් මිය ගිය විට වම් දේහවල ඇතුළත් කාබන්, පොසිල ඉන්ධන බවට පත් වේ. මෙය වර්ෂ මිලියන ගණන් ගත වන ක්‍රියාවලියකි. (නිද : ගැඹුරු සාගරයේ)
- දහනයේ දී, පොසිල ඉන්ධනවල ඇති කාබන් නිදහස් කෙරේ.
- ක්ෂුද්‍ර ජීවීන් ද කාබන් වක්‍රයේ වැදගත් කොටසක් ඉටු කරයි. ඔවුන් මළ දේහවල ඇතුළත් කාබන් ඉක්මනින් වායුගෝලයට නිදහස් කරති.

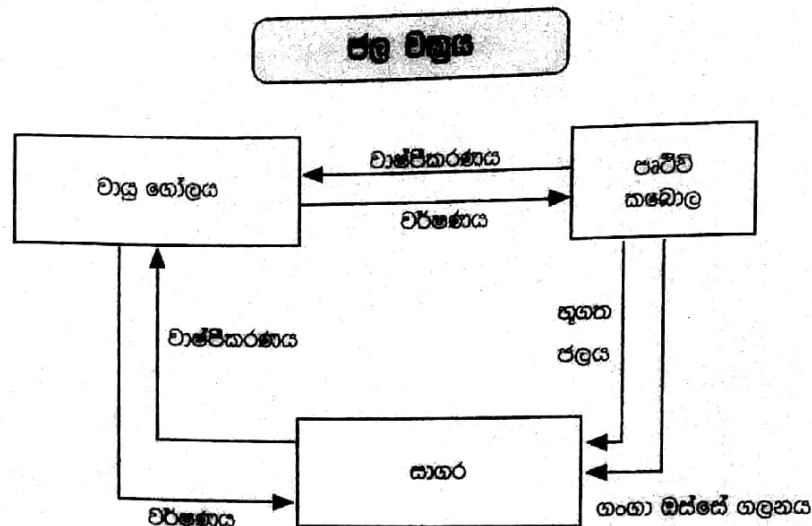

- දහනය (රසායනික/ජෛව) හා ජලයනය මගින් වායුගෝලීය ඔක්සිජන් ඉවත් වන අතර එහි දී කාබන්ඩයොක්සයිඩ් නිදහස් වේ. ප්‍රභාසංස්ලේෂණය මගින් නැවත වායුගෝලයට O_2 ලබා දෙයි.
- ඔක්සිජන්වලින් වැඩි ප්‍රමාණයක් ඔක්සයිඩ් වනිතර ලෙසට පෘථිවි කබොලෙහි හා ප්‍රාචීරණයෙහි තැන්පත් වී ඇති නමුත්, ඒවා පාෂාණ හා වැළි ඇති වැවින් භාවිතයට ගත නොහැකි වෙයි.
- භාවිතයට ගත හැකි ඔක්සිජන්වලින් වැඩි ප්‍රමාණයක් ලැබෙන්නේ ප්‍රභාසංස්ලේෂණයෙනි. ඒ හැර තිරු වලිය මගින් ජල අණු බිඳී යාමෙන් (ප්‍රභා විච්ඡේදනය) ද භාවිතයට ගත හැකි ඔක්සිජන් ලැබේ.

නයිට්‍රජන් චක්‍රය

- වායුගෝලීය නයිට්‍රජන් බැක්ටීරියා විසින් තිර කෙරේ. ඇතැම් බැක්ටීරියා (නිද: -අසොබොබැක්ටර් - Azotobacter) පසේ නිදහස් ව පිවිසේ. රයිසෝබියම්-Rhizobium වැනි තවත් වර්ග පවතින්නේ ලෙගුමිනොස් (රන්ද) ශාකවල මුල ගැටිතිවල ය. වායුගෝලීය නයිට්‍රජන් ඇමෝනියා බවට ද අනතුරු ව නයිට්‍රයිට් හා නයිට්‍රේට් බවට ද පරිවර්තනය කෙරේ. මේවා ශාක විසින් අවශෝෂණය කරනු ලැබ ප්‍රෝටීන සංශ්ලේෂණය සඳහා යෙදවේ.
- ශාක ප්‍රෝටීනවල අන්තර්ගත නයිට්‍රජන්, ආහාර දාම ඔස්සේ සතුන් වෙත ගමන් කරයි.
- පිළිවෙලේ මරණයෙන් පසු, ක්ෂුද්‍ර ජීවී ක්‍රියාකාරීත්වය කරණකොට, දේහවල තිබූ නයිට්‍රජන්, ඇමෝනියම් සංයෝග බවට පරිවර්තනය වී, යළි පසට එක් වේ. පිළිවෙලේ අක්මාවේ සිදුවන ඇමයික් හරණයෙන්, වැඩිපුර ඇමයිනෝ අම්ල බිඳ හෙළනු ලබයි. මුතු පහ කිරීම මගින් වම නයිට්‍රජන් පසට එකතු වේ.
- නයිට්‍රිකාර් බැක්ටීරියා, ඇමෝනියම් සංයෝග, නයිට්‍රේට් බවට හරවයි. පළමුව නයිට්‍රොසොමොනාස් (nitrosomonas) බැක්ටීරියා විසින් ඇමෝනියම් සංයෝග නයිට්‍රයිට් බවට ද, අනතුරු ව නයිට්‍රොබැක්ටර් (nitrobacter) බැක්ටීරියා විසින් නයිට්‍රයිට්, නයිට්‍රේට් බවට ද පරිවර්තනය කෙරේ.
- ප්‍රසොමොනාස් (Pseudomonas) හා තියොබැසිලස් (Thiobacillus) වැනි නයිට්‍රිකාර් බැක්ටීරියා විසින් නයිට්‍රේට් යළි වායුගෝලීය නයිට්‍රජන් බවට පත් කෙරේ.

- පොළොවෙහි තිරසාර පැවැත්ම සඳහා පරිසරයේ සූර්යාලය පවත්වා ගැනීමට වායුගෝලයේ, ජලගෝලයේ හා පෘථිවි පෘෂ්ඨයේ ප්‍රශස්ත සංයුතිය වැදගත් වේ. මේ සමතුලිතතාව බිඳ වැටීම පහත දැක්වෙන හැටිවලට හේතු වේ.
 - මිනිසාගේ සෞඛ්‍ය පිරිහීම
 - ශාකවලට හානි පැමිණීම සහ ජීවයේ වර්ධනය අඩාල කිරීම
 - කිරිගරුඬ ගොඩනැගිලි, ප්‍රතිමා විනාශ වීම
 - ලවණතාව / ක්ෂාරීයතාව වැඩි වීම
 - පාෂාණ පිරිණය
 - දේශගුණික වෙනස්වීම් (නියත/අනියතව ඇති විය හැකි ය.)

වායුගෝලීය දූෂණය

- $\text{CO}_{(g)}$, $\text{H}_2\text{S}_{(g)}$, $\text{SO}_{2(g)}$, $\text{SO}_{3(g)}$, $\text{NO}_{(g)}$, $\text{NO}_{2(g)}$ හා $\text{CO}_{2(g)}$ වායුගෝලීය සංයුතිය වෙනස් කරන අනාභිනිත ද්‍රව්‍ය වේ. හයිඩ්‍රොකාබන හා හේලොහයිඩ්‍රොකාබන ඇතුළත් කාබනික ද්‍රව්‍ය ද කාබන් අංශු, දුම් ලී වැනි අංශුමය පදාර්ථය ද වායුගෝලීය සංයුතිය වෙනස් කිරීමට හේතු වේ.
- ස්වාභාවික ව කාබනික ද්‍රව්‍යවල නිර්වායු භාගයෙන් මෙතේන් ඇති වන අතර වායුගෝලීය $\text{CO}_{(g)}$ යම් ප්‍රමාණයක් මෙතේන් ඔක්සිකරණයෙන් ඇති වේ. මෝටර් රථවල එන්ජින් සිදු වන අභ්‍යන්තර දහනය ඇතුළත් සියලු අසම්පූර්ණ දහන ක්‍රියාවලිවල දී $\text{CO}_{(g)}$ විමෝචනය වේ.
- සල්ෆර් අඩංගු පොසිල ඉන්ධන දහනය, ගිනිකඳු විදාරණය, සල්ෆර් අඩංගු කාබනික ද්‍රව්‍යවල ජෛවීය දිරීම, සල්ෆේට්වල ඔක්සිකරණ හා ලෝහ සල්ෆයිඩ්වලින් ලෝහ වෙන් කර ගැනීම යන ක්‍රියාවල දී $\text{SO}_{2(g)}$ වායුගෝලයට ඇතුළු වේ. $\text{SO}_{2(g)}$ ඔක්සිජන් සමඟ ප්‍රතික්‍රියා කර $\text{SO}_{3(g)}$ සාදයි. වායුගෝලීය $\text{SO}_{2(g)}$, $\text{SO}_{3(g)}$ බවට ඔක්සිකරණය වීමේ සිලතාව $\text{NO}_{(g)}$ මගින් වැඩි කරයි.
- අතුණ හා විදුලි කෙටිම්, ජෛවීය ක්‍රියාවලි වැනි ස්වාභාවික සංසිද්ධි නිසා ද දූෂක ප්‍රභවවලින් ද $\text{NO}_{x(g)}$ ($\text{NO}_{(g)}$ සහ $\text{NO}_{2(g)}$) වායුගෝලයට ඇතුළු වේ. $\text{NO}_{x(g)}$ වලින් බහුතරය නිපදෙන්නේ පොසිල ඉන්ධන දහනයේ දී ය. $\text{NO}_{x(g)}$ වලින් වැඩිමනත් ප්‍රමාණයක් වායුගෝලයට ඇතුළු වන්නේ අභ්‍යන්තර දහන එන්ජින්වලිනි. ඇමෝනියා වායුව ඔක්සිකරණයේ දී ද $\text{NO}_{x(g)}$ සාදයි.

- $H_2S_{(g)}$ හි සුලඛ ම ප්‍රභව වන්නේ යල්ගර් අඩංගු කාබනික ද්‍රව්‍යවල ක්ෂුද්‍රජීවී පිරණය හා සල්ෆේට් අයනවල ඔක්සිහරණය යි.
- හයිඩ්‍රොකාබන විශාල වශයෙන් ඉන්ධන ලෙස යොදා ගැනේ. ඒවා කෙළින් ම හෝ අසම්පූර්ණ දහනයේ අතුරු වල ලෙස හෝ වායුගෝලයට පැමිණේ. වාතනවල අපාලිත පිටාර දුමෙහි ඇල්කේන, ඇල්කීන හා ඇරෝමැටික හයිඩ්‍රොකාබන අඩංගු වේ. ජලයේ ඇති කාබනික ද්‍රව්‍යවල නිර්වායු විශෝජනයේ දී විශාල ප්‍රමාණවලින් මෙතේන් ඇති වේ.

හරිතාගාර ආචරණය

- සූර්යයා ගෙන් ලැබෙන ශක්තිය හා පෘථිවියෙන් ආපසු විකිරණ කෙරෙන ශක්තිය අතර අනවරත අවස්ථා සමතුලිතය වීසින් පෘථිවියේ උෂ්ණත්වය හිර කෙරේ. පෘථිවියේ උෂ්ණත්වය පාලනය කෙරෙන වක් යන්ත්‍රණයක් වන්නේ හරිතාගාර ආචරණය යි.
- සන්නයනයෙන්, සංවහනයෙන් හා විකිරණයෙන් පෘථිවියෙන් තාපය බැහැර වේ. විකිරණය මගින් බැහැර වීමට ප්‍රථම , පෘථිවි තාපයෙන් කොටසක් සන්නයනය හා සංවහනය මගින් වලාකුළු වෙත සම්ප්‍රේෂණය වේ.
- සංවහනයේ දී තාපය සංක්‍රාමණය වන්නේ ජලයේ වාෂ්පීකරණ වන්තරුපිය ලෙස ය. ජල වාෂ්ප සනිභවනයේ දී එහි ඇතුළත් තාපය නිදහස් වේ.
- පෘථිවියෙන් තාපය බැහැර කරන විකිරණ දීර්ඝ තරංග ආයාමයෙන් යුක්ත වන අතර විද්‍යුත් චුම්බක වර්ණාවලියේ අධෝරක්ත කලාපයට අයත් ය.
- බැහැර වන සියලු විකිරණ ඉවත් ව යත් නම්, පෘථිවි පෘෂ්ඨයේ උෂ්ණත්වය -16°C වනු ඇත. (ව්‍යුහයාගේ උෂ්ණත්වය ද මෙය ම වේ.)
- විෂම පරමාණුක අණු හා සමහර සම පරමාණුක අණු (O_3) හරිතාගාර වායු ලෙස ක්‍රියාකරනු ලැබේ.
- ඒ අනුව කාබන් ඩයොක්සයිඩ්, ජල වාෂ්ප, මෙතේන්, ඩයිනයිට්‍රජන් ඔක්සයිඩ්, ඕසෝන්, සල්ෆර් ඩයොක්සයිඩ් හා ක්ලෝරෝෆ්ලූවරොකාබන් පෘථිවියෙන් නිකුත් වන විකිරණවලින් වැඩි කොටසක් උරා ගෙන ඉන් අඩක් පමණ යළි පෘථිවි පෘෂ්ඨය වෙත ප්‍රතිවිකිරණය කරයි. මෙය පෘථිවිය උණුසුම් ව තබා ගැනීමටත් එහි පීඩයට හිතකර දේශගුණයක් පවත්වා ගැනීමටත් හේතුවේ. මෙය හරිතාගාර ආචරණය යනුවෙන් හැඳින්වෙන අතර ඊට දායක වන වායු, හරිතාගාර වායු ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ.

වාතය දූෂණය වීමෙන් ඇති වන ගැටලු තේරුම් ගැනීම

I. ගෝලීය උණුසුම් වීම

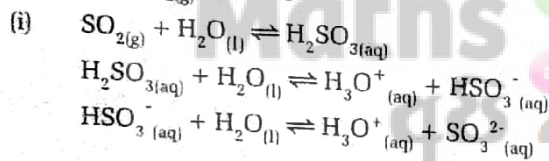
- හරිතාගාර වායු ඒවායේ නිඛිය යුතු උපරිම මට්ටම් ඉක්මවා යා හැකි ය. ඒ වීට පෘථිවියේ උෂ්ණත්වය වැඩි වේ. මෙය 'ගෝලීය උණුසුම්' නමින් හැඳින්වේ
- ගෝලීය උණුසුම් වීමේ ප්‍රධාන හුම්කාව ඉටු කරන්නේ $CO_{2(g)}$ ය. මේ සඳහා බලපාන අනෙකුත් ප්‍රභේද නම් NO_x , CFC වැනි ඒවා ය. CFC මට්ටම පහළ වුව ද එහි ආයු කාලය වැඩි නිසාත්, IR කිරණ උරා ගැනීමේ හැකියාව වැඩි නිසාත් ගෝලීය උණුසුමට එහි දායකත්වය වැඩි ය.

- ධූමාංශාන්ත අතින් වැස්ම දිය වීමත්, මුහුදු ජලය ප්‍රසාරණය වීම නිසා පහළ මට්ටම්වල පිහිටි රටවල් ජලයෙන් යට වීමත් ගෝලීය උණුසුමෙහි ප්‍රතිඵල වේ. ගෝලීය උණුසුම ඉහළ යාමෙන් පසේ ජල වාෂ්ප ඉවත් වීම නිසා කාන්තාරකරණය ඇති වේ. මිරිදිය ජලාශ සිඳී යයි. ජෛව විවිධත්වය වෙනස් කරන අතර කාලගුණික රටාවල වෙනස්කම් ඇති කරයි.
- වායුගෝලීය CO₂ සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් ජලයේ දිය වේ. එ වට පෘථිවි ගෝලය CO₂ මගින් උණුසුම් වන ප්‍රමාණය යම් තරමකට අඩු වේ. කෙසේ වෙතත් උෂ්ණත්වය වැඩි වන විට CO₂ දිය වන ප්‍රමාණය අඩු වන අතර ප්‍රාචීන CO₂ යලි වායුගෝලයට පැමිණේ.
- වායුගෝලීය CO₂ වැඩි වන විට ප්‍රත්‍යාසංශ්ලේෂණය වැඩි වේ. මෙය ගෝලීය උණුසුම් වීමේ යහපත් ප්‍රතිඵලයකි.
- ශ්‍රී ලංකාව සමකය ආසන්න දූපතක් නිසා මිනිසාගේ උණුසුම් වීමේ ප්‍රතිඵලය වඩාත් ප්‍රබල ලෙස බලපායි.

2. අම්ල වැසි

- වායුගෝලයේ ඇති ආම්ලික වායු ජලයේ දිය වීමෙන් ජලය ආම්ලික වේ. මේ ආම්ලිකතාව රඳා පවතින්නේ,
(i) ආම්ලික වායුව ජලයේ දිය වන ප්‍රමාණය
(ii) සෘද්ධ අම්ලයේ ප්‍රබලතාව
මෙසේ වායු ගෝලයේ CO₂ ප්‍රතිශතය ඉහළ වුව ද එහි ආම්ලිකතාව ඉතා අඩු නිසා (pH 5.5 - 5.8) එය අම්ල වැසි සේ නො සලකයි. එහෙත් එහි ඇති SO_x හා NO_x කුඩා ප්‍රමාණයක් වායු ගෝලයේ පැවතුණද එ මගින් ජලයට ලැබෙන ආම්ලිකතාව ඉහළ ය. (pH 4 - 5) එ වැනි වර්ෂා අම්ල වැසි සේ සැලකේ.

- වායුගෝලීය SO_{2(g)} වල ප්‍රතික්‍රියා

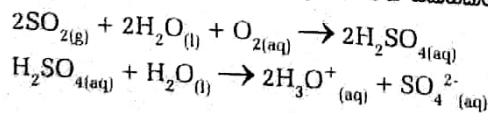

- (ii) වායුගෝලයේ ඇති ඔක්සිකාරකවලට SO₂, SO₃ බවට පත් කළ හැකි ය.

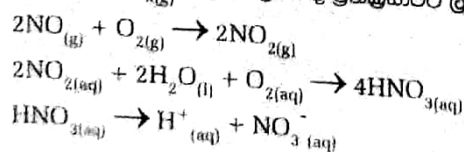

O_{2(g)}, O_{3(g)}, OH_(g) හා පෙරොක්සයිඩ්වලට ඔක්සිකාරක ලෙස කටයුතු කළ හැකිය. සමහර ලවණ මගින් ඔක්සිකාරණය උත්ප්‍රේරණය කෙරේ. සෘද්ධ SO_{3(g)}, H₂O හි දිය වීමෙන් H₂SO_{4(aq)} සෑදේ.

- (iii) SO₂ සහ ඔක්සිකාරක (සාමාන්‍යයෙන් O₂) යන දෙක ම වැසි ජල බිංදුවක දිය විය හැකිය. වැසි බිංදුව රසායන ද්‍රව්‍ය දෙක එකට එකතු කිරීමෙන් ඔක්සිකාරණ ක්‍රියාවලිය සඳහා පහසුකම් සලසයි.

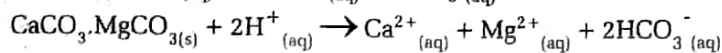
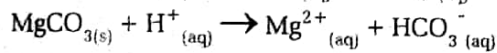
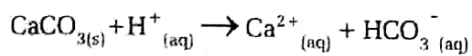
- එලෙස ම NO_{x(g)} වායුගෝලයේ දී ප්‍රතික්‍රියාවට ලක් වේ.

- අම්ල වැසි ශාකවලට හානිකර වන අතර වැව් ආදියේ වසන මසුන් ගේ මරණයට ද හේතු වේ. සල්ෆියුරික් හා නයිට්‍රික් වැනි අම්ල පසේ ඇති ඇලුමිනෝ සිලිකේටමය ද්‍රව්‍ය දිය කර හරිමින් Al^{3+} අයන ජලයට මුදා හරියි. මෙය මත්ස්‍යයන් ගේ කරමල්වල ක්‍රියාකාරීත්වයට බාධා පමුණුවයි.
- පස හරහා ගලා යන අම්ල වැසි ජලය පෝෂක ඉවත් කරන අතර ඇලුමිනියම් අයන නිදහස් කරයි. මේ නිසා ශාකවලට Ca^{2+} හා Mg^{2+} වැනි අත්‍යවශ්‍ය පෝෂක වෙනුවට ඇලුමිනියම් අයන අවශෝෂණය වේ.
- හුනුගල් නිධි , කිරිගරුඬ ප්‍රතිමා , ලෝහමය ව්‍යුහ , පාලම් , නැව් හා මෝටර් වාහන ද අම්ල වැසිවල බලපෑමට ලක් විය හැකි ය.

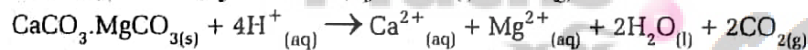
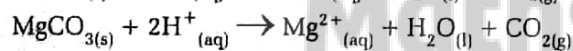
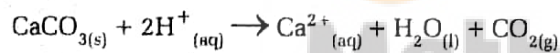
අම්ල වැස්සෙහි පාරිසරික බලපෑම්

- ඩොලමයිට් , හුනුගල් හා කිරිගරුඬ ආදිය ආම්ලික ජලයේ ද්‍රවණය වේ.
- මෘදු ආම්ලික තත්ත්ව යටතේ දී:

මේ ලෙසට අද්‍රාව්‍ය දේ ද්‍රාව්‍ය බවට පත් වේ.

- ප්‍රබල ආම්ලික තත්ත්ව යටතේ දී

- පාෂාණ හා වැලි ආශ්‍රිත වෙනත් බොහෝ ද්‍රවණ ද අම්ල වැස්සේ ද්‍රවණය වේ. ස්වාභාවික ව සිදු වන සිද්ධි දාමයේ දී පස ක්‍රමයෙන් ආම්ලික වේ. ශාක විසින් පාංශු ද්‍රාවණයේ කැටයන ඉවත් කෙරෙන අතර ඒවා H^+ විසින් විස්ථාපනය වේ. මේ නිසා සල්ෆයිඩ් වැනි ඛනිජ, අම්ල බවට ඔක්සිකරණය වේ. අඩු pH අගයේ දී H^+ විසින් පසේ ඇති අනෙකුත් කැටයන විස්ථාපනය කෙරේ. Al^{3+} , Ca^{2+} , Mg^{2+} පමණක් නොව බැර ලෝහවල කැටයන ද මෙසේ H^+ විසින් විස්ථාපනය වේ. මෙම අයන සේදී ඉවත්ව යාම මගින් ශාකවල සෞඛ්‍යමත් වර්ධනයට අවශ්‍ය පෝෂක ලැබීම වළකාලනු ලබයි. පස තුලින් ගලන ආම්ලික ජලය නිසා Al^{3+} හා වෙනත් ඛනිජ ක්ෂීරණයට ලක් වන අතර පාෂාණ ජීරණයට ද විය හේතු වේ. මේ සමඟ ජලයේ Ca^{2+} හා Mg^{2+} සාන්ද්‍රණය ඉහළ ගොස් ජලයේ කඩිනම්වය වැඩි වේ. මතුපිට ජලයේ ආම්ලිකතාව, ලවණතාව, නයිට්‍රජන් හා බැර ලෝහ අයන සාන්ද්‍රණයද ඒ සමඟ වැඩිවේ.

3. ප්‍රකාශ-රසායනික ධූමිකාව

- මෝටර් රථවලින් නිකුත් කෙරෙන දුමෙහි NO_x සහ නො දැවුණු හයිඩ්‍රොකාබන් (C_xH_y) අඩංගු වේ. නිරූ වලින් හමුවේ හා 15°C ඉහළ උෂ්ණත්වවලදී ඒවා ඕසෝන් ඇල්ඩිහයිඩ්, පෙරොක්සි ඇසිට් නයිට්‍රේට් (PAN), පෙරොක්සි බෙන්සිල් නයිට්‍රේට් (PBN) යනාදියට පරිවර්තනය වේ.
- මෙම රසායනික ද්‍රව්‍ය සූර්යාලෝකය හමුවේ නිපදවෙන බැවින් මෙය ප්‍රකාශ-රසායනික ධූමිකාව ලෙස හැඳින්වේ.
- ප්‍රකාශ-රසායනික ධූමිකාව කහ පැහැයට හුරු තිම්බරයකි. එය පෙනීමට බාධා කරන අතර ඇස්වල දැවිල්ල ඇති කරයි.
- ධූමිකාවක් (smog) යනු දුමෙහි (smoke) හා මීදුමෙහි (fog) සංයෝජනයකි.
- ප්‍රකාශ-රසායනික ධූමිකාව සෑදීමේ ආරම්භක ප්‍රතික්‍රියාව වන්නේ NO සහ O බවට NO_2 පරිවර්තනය වීම යි.
- ප්‍රකාශ-රසායනික ධූමිකාව සෑදීමේ පියවර පහත දැක්වේ.
 - NO_2 සූර්යාලෝකය අවශෝෂණය කර ප්‍රභාවිච්ඡේදනය වීම

$$\text{NO}_2 \xrightarrow{h\nu} \text{NO} + \text{O}$$
 - මෙහි දී නිපදවෙන පරමාණුක ඔක්සිජන් O_2 අණු සමඟ සම්බන්ධ වී
 - ඕසෝන් නිපදවේ.

$$\text{O} + \text{O}_2 + \text{M} \rightarrow \text{O}_3 + \text{M}$$

(M යනු අමතර ශක්තිය අවශෝෂණය කරනු ලබන තුන් වැනි ද්‍රව්‍යයකි. M වාතයෙහි අඩංගු අංශුවක් හෝ වායුවක් හෝ විය හැකි ය.)
 - OH මුක්ත ඛණ්ඩ නිපදවේ.

$$\text{O} + \text{H}_2\text{O} \rightarrow 2\text{OH}$$
 - නිපදවුණු OH මගින් වාතයේ අඩංගු අනෙකුත් රසායන ද්‍රව්‍ය ඛණ්ඩක බවට පත් කරන අතර ඒවා ඇල්ඩිහයිඩ්, PAN, PBN ආදිය නිපදවන ප්‍රතික්‍රියා සමූහයක් ආරම්භ කරයි.

ප්‍රකාශ-රසායනික ධූමිකාවල බලපෑම්

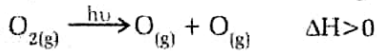
- මිනිසාගේ සෞඛ්‍යය හා සනීපරත්‍යාව කෙරෙහි වන බලපෑම්:
ප්‍රකාශ-රසායනික ධූමිකා ශ්වසන පද්ධතියට බලපාන අතර කැස්ස, හතිය වැනි රෝගාබාධවලට හේතු වේ.
- ද්‍රව්‍යවලට හානි වීම:
ද්විත්ව ඛණ්ඩකවල විඛණ්ඩනයට හේතු වන නිසා ඕසෝන් රබර්වල හා රෙදිවල ගුණාත්මක අගය අඩු කරන අතර වර්ණක විරූපනය කරයි.
- වායුගෝලය කෙරෙහි ඇති කරන බලපෑම්:
වයරොකොල අංශු ආලෝකය ප්‍රතිරණය කරමින් පෙනීමට බාධා ඇති කරයි.
- ශාක කෙරෙහි ඇති කෙරෙන බලපෑම්:
ප්‍රකාශ-රසායනික ධූමිකාවෙන් ඇති වන බොහොමයක් වල ශාකවලට විෂ සහිත ය. ප්‍රකාශ-රසායනික ධූමිකාවෙහි වල මගින් ශාක වර්ධනය අඩාල කරනු ලබයි. මෙය ආහාර නිෂ්පාදනය කෙරෙහි බලපානු ලබයි.

4. ඖසෝන් ස්තරය ක්ෂය වීම

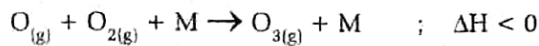
- ස්තර ගෝලයේ ඖසෝන් ස්තරයක් ඇත. මේ මගින් , පාරජම්බුල කිරණ අධික ලෙස පරිවර්ති ගෝලයට ඇතුළු වීම වළකයි.

- $O_{2(g)}$ හා $O_{3(g)}$ සම්බන්ධ වන ප්‍රතික්‍රියාවලින් සමහරක් නම්;

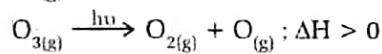
(a) සූර්ය පාරජම්බුල (UV) කිරණ $O_{2(g)}$ විඝටනය කරයි.

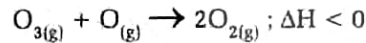
(b) පරමාණුක ඔක්සිජන්වලින් (O) කොටසක් බයිඔක්සිජන් අණු (O_2) සමඟ සංයෝජනයෙන් ට්‍රයිඔක්සිජන් අණු (O_3) ඇති වේ.

(c) $O_{3(g)}$ මගින් විවිධ සංඛ්‍යාත සහිත පාරජම්බුල කිරණ අවශෝෂණය කර විශෝජනය වේ.

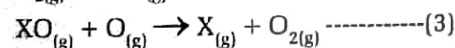
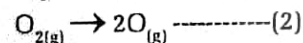
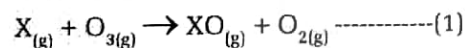

(d) O_3 අණු O පරමාණු හා ප්‍රතික්‍රියා වී O_2 අණු සාදයි.

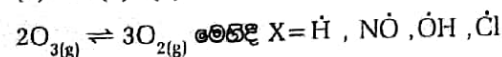

ස්වාභාවික තුල්‍යතාව විසින් ඖසෝන් ස්තරය නියත ඝනකමින් යුක්ත ව පවත්වා ගනු ලැබේ.

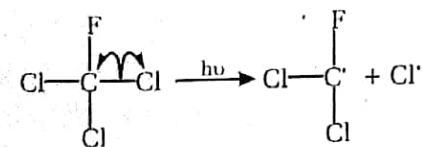
- H , NO , OH හා වෙනත් මුක්ත ඛණ්ඩක සමඟ සිදු වන ප්‍රතික්‍රියාවල දී ඖසෝන් විනාශ වේ. මෙම ඛණ්ඩක උත්ප්‍රේරක ලෙස ක්‍රියා කරමින් දහස් ගණනක් O_3 අණු විනාශ කරනු ලබයි. ස්තර ගෝලයේ දී සිදු වන උත්ප්‍රේරිත ඖසෝන් බිඳ හෙළීම ඖසෝන් ස්තරය ක්ෂය වීම ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ.

$$(1) \times 2 + (2) + (3) \times 2$$

- ක්ලෝරෝෆ්ලුවෝරෝ කාබන්වලින් නිපදවෙන ක්ලෝරින් ඛණ්ඩක ඖසෝන් විනාශ ක්‍රියා වීමට දායක වන ප්‍රධාන සංඝටනයක් ලෙස හඳුනා ගෙන ඇත. මෙම ක්ලෝරෝෆ්ලුවෝරෝ කාබන් පරිවර්ති ගෝලයේ දී ස්ථායී වන මුත් ස්තර ගෝලයේ දී UV කිරණ හමුවේ ඛණ්ඩක සාදයි.

- පාරජම්බුල කිරණවල පතනය හා ඇසේ සුදු මතු වීම අතරින්, මිනිසාට වැළැඳෙන මාරක වූ හා මාරක නො වන්නා වූ වර්ම පිළිකා අතරින්, ප්‍රබල සහසම්බන්ධතාවක් පවතී. වම නිසා ඖසෝන් ස්තරය අපට ආරක්ෂාව සපයයි.

CO₂ විමෝචනය අවම කිරීම

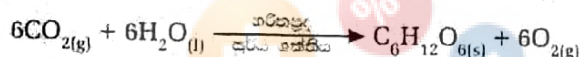
ඉහතින් සඳහන් කරන ගෝලීය ප්‍රශ්න නිසා ඇති වන පාරිසරික සෞඛ්‍ය බලපෑම් අවම කිරීම සඳහා දූෂක වායු විමෝචනය අවම කළ යුතු ය. එ වැනි ප්‍රතිකාරය ක්‍රියාකාරකම් කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

• ඉන්ධන දහනය අවම කිරීම

මෝටර් රථ ධාවනයේ දී, කර්මාන්තවල දී හා ඉවුම් පිහුම් වැනි වදිනෙදා කෙරෙන ගෙදරදොර කටයුතුවල දී පරිසරයට විශාල කාබන් ඩයොක්සයිඩ් ප්‍රමාණයක් නිදහස් වේ. මේවායින් සමහරක් පාලනය කළ හැකි ය. නිදසුනක් ලෙස මහ මහ දිවෙන වාහන සංඛ්‍යාව අපට විශාල ලෙස අඩු කළ හැකි ය. විදුලි දුම්පිටිය හා විදුලි මෝටර් රථ සහිත කාර්යක්ෂම පොදු ප්‍රවාහන යේචාවක් ඇති කිරීම මෙයට වත් විකල්ප විසඳුමක් වේ. කාබන්වලට තයිඩ්ඩුපත් අනුපාතය අඩු ඉන්ධන දහනයේ දී නිකුත් වන CO₂ ප්‍රමාණය අඩු ය. ගොසිල ඉන්ධන භාවිතය වෙනුවට තෘෂ්ටික හා සුරිය ශක්තිය වැනි වෙනත් ශක්ති ප්‍රභව භාවිත කිරීම තවත් උපක්‍රමයකි. වාහන පරික්ෂා නිසි පරිදි සිදු කිරීමත් අවශ්‍ය විට පිරිසිදු ඉන්ධන පමණක් (අපද්‍රව්‍ය නැති) දහනය කිරීමත් උපකාරවත් විය හැකි වෙනත් පිළියම් වේ.

• ශාක මගින් CO₂ අවශෝෂණය

- ශ්වසනයේ දී හා මිනිසා හේ වෙනත් කටයුතුවල දී බැහැර කෙරෙන කාබන් ඩයොක්සයිඩ්, ප්‍රභාසංස්ලේෂණයේ දී හරිත ශාක විසින් තිර කෙරේ. ප්‍රභාසංස්ලේෂක පිවිහු හරිතප්‍රද උත්ප්‍රේරකය ලෙස ගෙන කාබන් ඩයොක්සයිඩ් හා ජලය, කාබොහයිඩ්‍රේට් බවට පරිවර්තනය කිරීමට සුරිය විකිරණ ප්‍රයෝජනයට ගනිති.

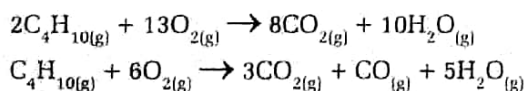
- ප්‍රභාසංස්ලේෂණයේ දී ඔක්සිජන් අතුරුඵලයක් ලෙස නිපදෙන බැවින් හරිත ශාක විසින් අප වාතය පිරිසිදු කිරීමක් ද කෙරේ.
- නිවර්තන වැසි වනාන්තර උණුසුම් ය ; හෙත් ය. මේ තත්ත්ව ප්‍රභාසංස්ලේෂණයට අහිසයින් හිතකර වේ. වායුගෝලීය CO₂ මට්ටම ඉහළ යෑමට බලපාන වත් සාධකයක් වන්නේ මේ වනාන්තර විනාශ කිරීම යි. එ බැවින් වන වගාව හා වන සංරක්ෂණය CO₂ මට්ටම පාලනය කිරීමට ඇති හොඳ ම ක්‍රම වන්නේ ය.

CO විමෝචනය අවම කිරීම

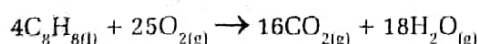
• සුර්ණ දහනය

- ඉන්ධනවල අසම්පූර්ණ දහනය නිසා නිපදවෙන කාබන් මොනොක්සයිඩ් ප්‍රධාන දූෂකයකි. විශාල වශයෙන් CO පැමිණෙන්නේ මෝටර් වාහනවල පිටාර දුමින් සමග ය.

- නිදසුනක් ලෙස, බියුටේන් දහනයේ දී හයිඩ්රොකාබන් මවුලයකට ඔක්සිජන් මවුල 6.5 ක් අවශ්‍ය වේ. තිබෙන්නේ ඔක්සිජන් මවුල හයක් පමණක් නම් ප්‍රතිඵලය ලෙස CO මවුලයක් ඇති වේ.

- වාත/ඉන්ධන අනුපාතය (ස්කන්ධය අනුව) ක්‍රමවත් ව පවත්වා ගැනීම සම්පූර්ණ දහනයට යොමු කරයි. ඔක්ටේන්වල සම්පූර්ණ දහන සඳහා සම්කරණය මෙසේ ය.

සම්කරණයේ ස්ටොයිකියොමිතිය අනුව (වාතයේ ස්කන්ධය/ඉන්ධනයේ ස්කන්ධය) අනුපාතය 14 : 7 බව හෙළි වේ. මෙය වාත/ඉන්ධන අනුපාතය යි.

- සරු මිශ්‍රණයක් (rich mixture) (ඒ නම් ස්ටොයිකියෝමිතික අනුපාතයෙන් දෙනු ලබන අගයට වඩා වැඩි හයිඩ්රොකාබන් ඉන්ධන ප්‍රමාණයක් නොහොත් අඩු වාත ප්‍රමාණයක් ඇති මිශ්‍රණයක්) CO හා අසම්පූර්ණ ලෙස දහනය වූ කාබනික ඵල වැඩිපුර අඩංගු පිටාර දුම් ඇති කිරීමට හේතු වේ. ඉන්ධන ප්‍රමාණය අඩු නොහොත් අතිරික්ත වාතය සහිත ඵල මිශ්‍රණයක් (lean mixture) CO ප්‍රමාණය අඩු වීමෙන් වැඩි නයිට්රජන් ඔක්සයිඩ් (NO_x) ප්‍රමාණයක් සහිත පිටාර දුමක් දෙයි. පිටාර දුම පාලනය සඳහා ඇති හොඳ ම ක්‍රමය වන්නේ ඇන්පිම සුසර කිරීම (වාතය හා ඉන්ධන අතර අනුපාතය ප්‍රශස්ත මට්ටමක වන පරිදි සිරුමාරු කිරීම) හා දූෂක, හානි රහිත ඵල බවට හරවන උත්ප්‍රේරක පරිවර්තකයක් (Catalytic converter) භාවිත කිරීම ය.
- CO මට්ටම පහත හෙළීම සඳහා ඇති හොඳ ම ක්‍රමය වන්නේ අභ්‍යන්තර දහන චන්පිත්වල පිටාර දුම පාලනය කිරීම ය.
- ඔක්සිකරණය උත්ප්‍රේරණය කර CO වායුගෝලයෙන් ඉවත් කරන චන්පිතිම ඇතැම් පාංශු ක්ෂුද්‍රජීවීන් සතුය.

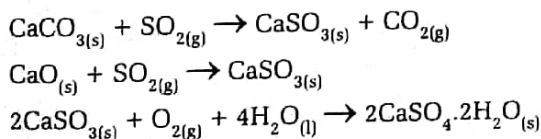
ආම්ලික වායු විමෝචනය අවම කිරීම

- නයිට්රජන් හා සල්ෆර් යන මූලද්‍රව්‍ය දෙක ම විවිධ ආම්ලික ඔක්සයිඩ් සාදයි. විමෝචන N හා S අඩංගු ඕනෑම ද්‍රව්‍යයක් වාතයේ දහනය කිරීම SO_2 හා NO_x නිපදවයි. නයිට්රජන් පරමාණු දෙක අතර ඇති ප්‍රබල බන්ධනය නිසා වායුගෝලීය නයිට්රජන් ප්‍රතික්‍රියාශීලී නොවේ. වහෙන් උෂ්ණත්වය 900°C ට වැඩි නම් එම බන්ධනය බිඳී NO_x (NO හා NO_2) සෑදිය හැකි ය. චන්පිත්වල අභ්‍යන්තර දහනය, දුම්වැටි දහනය හා ආහාර පිසින උදුන්වල දහනය ඇතුළු බොහෝ දහනවල දී දහන උෂ්ණත්වය 900°C ඉක්මවයි. විදුලි කෙටිම් හා අකුණු ගැසීම් ආශ්‍රිතව ස්වභාවික ව ද මෙය සිදු වේ. SO_2 හා NO_x එකතු වීම අවම කිරීමට ඇති හොඳම ක්‍රමය නම් දහන ක්‍රියාවලියේ උෂ්ණත්වය අඩු කිරීම හා N හා S අඩංගු ඉන්ධන දහන අඩු කිරීම ය. පහත දී ඇති ක්‍රම ද වායුගෝලයට ආම්ලික වායු නිදහස් වීම අවම කිරීමට භාවිත කළ හැකි ය.

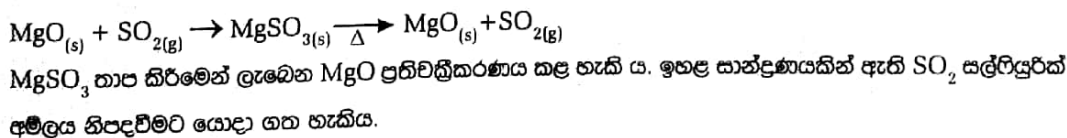
අවශෝෂණ ක්‍රම

‘හෂ්ම’ හා ප්‍රතික්‍රියා කරවීමෙන් ආම්ලික වායු උදාසීන කළ හැකි ය. වාතයෙන් ආම්ලික වායු බැහැර කිරීම සඳහා යොදා ගත හැකි හුනු ගල් (CaCO_3) හා මැග්නීසියම් ඔක්සයිඩ් (MgO) වැනි ස්වභාවික හෂ්ම අප සතුව ඇත. මෙහි දී සෑදෙන ඵල, වටිනා කාර්මික රසායන ද්‍රව්‍යයක් වූ සල්ෆියුරික් අම්ලය බවට පත් කළ හැකි ය.

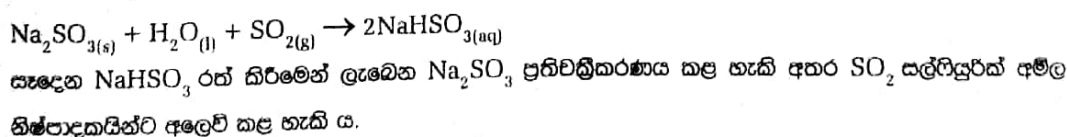
I. හුනුගල් හා හුනුවලින් යුත් උතු මිශ්‍රණයක් (Slurry) ආම්ලික වායු ඉවත් කිරීමට (Scrub) භාවිත කළ හැකි ය.

II. මැග්නීසියම් ඔක්සයිඩ්වල උතු මිශ්‍රණයක් ද (slurry) ආම්ලික වායු අවශෝෂකයක් (scrub) ලෙස යොදා ගත හැකි ය.

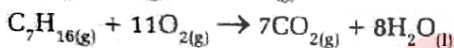
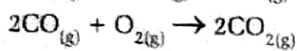
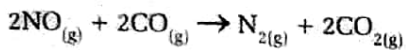
III. සෝඩියම් සල්ෆයිට් ද්‍රාවණයක් ද ‘scrubbing’ සඳහා යොදා ගත හැක්කේය.

හයිඩ්රොකාබන හා ඒවායේ අර්ධ දහනයේ ඵලදායී විමෝචනය අවම කිරීම

- මෝටර් රථ පිටාර දුමේහි දූෂක අවම කිරීම

වාතනවල පිටාර දුමේහි අඩංගු ප්‍රධානතම දූෂක වායු වන්නේ CO, NO_x හා නො දැවුණු හෝ අඩ වශයෙන් දැවුණු හයිඩ්රොකාබන ය. අර්ධ දහනයට හේතුව ඔක්සිජන් උපතතාව යි. මෙය, ඉහත විස්තර කරන ලද වාතනයේ සුස්ථ කිරීම (tunning up) යනුවෙන් හැඳින්වෙන වාත-ඉන්ධන අනුපාතය සිරුමාරු කිරීමෙන් අඩු කර ගත හැකි ය. වාතනවල පිටාර නළ තුළ උත්ප්‍රේරක පරිවර්තක සවි කිරීමෙන් ඒවායේ පිටාර දුමේහි ඇති විෂ වායු ප්‍රමාණය අඩු කර ගත හැකිය. කාර්යක්ෂම උත්ප්‍රේරක පරිවර්තකයකින් CO හා නො දැවුණු හයිඩ්රොකාබන, CO₂ හා ජලය බවට ඔක්සිකරණය විය යුතු අතර NO හා NO₂ නයිට්රජන් හා ඔක්සිජන් බවට ඔක්සිකරණය විය යුතුය. උත්ප්‍රේරක පරිවර්තකය, වාතනවල සයිලන්සරයට සවි කරනු ලබන උපකරණයකි. එහි උත්ප්‍රේරක පෘෂ්ඨ මත දී පියවර දෙකකින් ඔක්සිකරණ හා ඔක්සිහරණ ප්‍රතික්‍රියා සිදු වේ. පරිවර්තකය ජලාධිකම් වැනි අක්‍රිය ලෝහයක තුනී ස්තරයකින් හා කොපර් ඔක්සයිඩ් හෝ ක්‍රෝමියම් ඔක්සයිඩ් වැනි අන්තර්ගත මූලද්‍රව්‍ය ඔක්සයිඩවලින් යුක්තය. උණුසුම් පිටාර දුම් මේ උත්ප්‍රේරක පිය ගෙන ගමන් කරයි.

තුන් මං උත්ප්‍රේරක පරිවර්තක (ඔක්සිජන් මොනිටර් අන්තර්ගත) පිටාර දුමේහි ඇති හානිකර CO, NO_x හා C_xY_y සාපේක්ෂ වශයෙන් උපද්‍රව රහිත N₂, CO හා H₂O බවට පරිවර්තනය කරයි. උත්ප්‍රේරක පරිවර්තක, උත්ප්‍රේරකයේ උෂ්ණත්වය 200°C පමණ වන තුරු ක්‍රියාත්මක නොවේ. එ හෙයින් ඒවා වත්පිම උණුසුම් වන තෙක් අක්‍රිය ය.

Maths
අපි : com